

בְּדָלְכִי אֲכֹלָתִינוּ

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בនשיאות מרכז הגאון ורבי יצחק רצאבי שליט"א

רוח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגילינו מופץ בכל בתיה הנקודות ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פנויו הלכה

שאלות ותשובות בנושא הקורונה

משיב מרכז הגאון הגדול רבי יצחק רצאבי שליט"א
آن האם גם כת עת שנחלשה המגפה, יש להකיד על
לעורר על הכהונה, והוא שתרגם אונקלוס ואתפalg, נחלה משאר העדה
במחלוקת וכן מה יקח לך (איוב ט, יב), לוקח אותך להפליגך משאר בני אדם.
הדבר תלוי בחזראות המשך בעמוד החודשו

בנתיבי החיבור

הרבי אליעזר נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויקח קרח (במדבר טז, א)

כתב רשי"וויל: ויקח קרח. לקח את עצמו לעצם אחד להיות נחלה מתוק העדה
לעורר על הכהונה, והוא שתרגם אונקלוס ואתפalg, נחלה משאר העדה להחזק
במחלוקת וכן מה יקח לך (איוב ט, יב), לוקח אותך להפליגך משאר בני אדם.
עכ"ל לעניינו.

ומובא במדרש הגדולי, למחר"ד עדני וצ"ל: ויקח קרח. מאי ויקח, אמר ריש ל乞ש שלקה מקה רע לעצמו. את מזעא זכה ארם קנה שם טוב
לעצמם. לא זכה קונה שם רע לעצמו, שנאמר זכר צדייק לברכה (משל ט, א) וזה אהרן הכהן. ושם רשותים ירבב (שט), זה קרח שאותו היום הוכר
שהוא רשע. אמר ר' יצחק כל המזוכיר את הצדיק ואינו מברכו עובר בעשה. מה טעם, זכר צדייק לברכה. וכל המזוכיר את הרשע ואינו מברכו
עובד בעשה. מה טעם, ושם רשותים ירבב. אמר ר' שמואל בר נחמני מצינו כשהקדוש ברוך הוא מזוכיר את ישראל מברכו, שנאמר ה' זכרנו
יברך (תהלים קטו, יב).

קרח, שנעשה קרח בישראל. בן יער, בן שהרתויה את העולם כולו עליו צהרים. בן קחת, שהקחיא שני מילדייו. בן לוי, בן שנעשה לויה
לגיינום. וליחסוב נמי בן יעקב, בן שקב עצמו ליגנים, אמר ר' שמואל בר רב יצחק יעקב אבינו כבר ב乞ש רחמים על עצמו שלא יחשב
עמהם, שנאמר בסdem אל תבא נפשך בקהלם אל תהדר כבודי (בראשית מט, ח). בסdem אל תבא נפשי, אלו המרגלים. בקהלם אל תהדר כבודי, אלו
עדות קרח. בוא וואה כי שיחסס כאן את קרח יחס עד לוי בלבד לפי שהוא ייחוס לגנאי. וכשיחסס בדברי הימים ייחסו עד יעקב, שנאמר בן
תחת בן אסир בן אביסף בן קרח בן צהיר בן קחת בן לוי בן ישראל (ההיא, וככלה), לפי שהוא לשבח, בשביב בניו שבו ממוני על השיר,
להודיעו שהן לא נכנסו במחלוקת אביהן, וכן הוא אומר ובני קרח לא מתו (במדבר ט, י). ודתנן, שעבר על דת אל. ואבירם, שהאביר לבו
מלעשות תשובה. בני אליאב, בניהם שלא עלה על אב על לבם ופירקו עליו אל מזאויהם. ואון, שישב באניות עד שמתה. בן פלט, שנעשה לו
פלאות, דאמר רב און בן פלט אשתו הצלתו. אמרה לה מאי נפקא לך מינה, אי מר רבבה את תלמידא אי קרח רבבה את תלמידא. אמר לה
מאי עבדיך כבר אימנא לי בהדריו הבני לי עצה. אמרת ליה אני עבדיך לך תקננת ומיצילנא לך, ידענא בהו ודקישי נינהו. ואותיבתיה גוא
ואהקיתיה ואורחותיה יתבא איה אבבא ואסתרא למייזיה. כל דאתא לשינוי, ביה חזאי לה והדר לאחוריה. והינו דכתיב חכמויות נשים בונתה
ביתה (משל י, א), זו אשתו שלאלון, ואותה בידיה תחרסנו (שט), זו אשתו שלקרת, דהות אמרה ליה מאי דרש משה, אמר לה והעבירו תעד על כל
בשם. אמרה ליה כי גדי. אמר לה לבניה נמי עבד להו. טוב אמרה ליה מאי דרש משה, אמר לה והניף אהרן את הלוים תנופה (במדבר ח, י).
אמרה לה כי אימרי. אמר לה לבניה נמי עבד להו הци.תו אמרה ליה מאי דרוש משה הידנא, אמר לה ועשה להם ציצית. אמרה לה ביה
למייד דאיינדורו הוא דקא באען לאיגנורי עלה, כסיגמא דכוליה תכלת ואימא ליה הא נמי באען ציצית. אזל איכסי ואמר ליה אין,
אתא אמר לה. אמרה ליה קא חייז דקא באען לאיגנורי עלה אלתר פלג עלה. עכ"ל.

ומכל הניל נלמד עשות רבות לחינוך וראשית לכל יש ללמד את הילדים, שגם אדם גדול יכול לטעות בטעויות חמורות כאשר הוא נוגע
בדבר, על אחת כמה וכמה ילד שטרם ניתן בו יציר טוב. וכאשר ילד רב עם אחרים. א. להסביר לו שהוא מפסיד מוה שהרי הוא נחלה מכולום
ודינו ישתנה מכולום. ב. לא כל לקיחה היא טובה. ר'יל, גם כאשר נראה שהוא שאצלך לשכנע הדברים ונראה בעיניך שהן צודק, אין זה אומר
שבאמת הצדק עמוק. ועל כן לא כדי להיחלק ולדריב. ג. טוב שם ממשן טוב, והמריב אין שם טוב יוצא לו.

עוד יש להפנים לילדים, שמי שעשרה ורעה ואינו הולך בדרך ה' אבותינו הקדושים מעדרפים שלא יזכיר שם עליו ה'. וכן עזה טובה להורים
לומר ובאהבה ובכ庵ול ולא בכבעס לילד שחוטא, אתה מבישי אותו כאשר הנק מתנהג כך.
גם יש להסביר לילד שאם קשה לו ליפרד מחבר רע וכי"ב, אין זה בושה להיעור באחרים, וכך שאון בן פלט אשתו הצלתו, כן גם הילד
יכול להיעור בהורי ובਮתחיו שדרעתם רחבה מדעתו, וכבר אמרו חכמים 'אין חכוש מתיר עצמו מבית האסורים'.

ולא לחינם האריכה התורה בפרשנות קרח, אלא למד אותנו הגדולים לישמר בנפשותינו, ולהזכיר כל אחד ואחד מקומו, כיطبع האדם
מושרש בו מודת הגואה, ולכן כפלו חכמים בדבריהם ואמרו (אבות ד. ד) 'מאוד מאד הוא שפל רוח', אכ"ר.

יתפרק מפי עליון, יידיעו היקר מקדמת דעתך, ה'יה יהודה מיסק הי"ז, אשר הינו לכית הלל חולץ ומוסיף, לוחק
התורה במסורת אלתית הענומה. יה"ר שייטמלאן כל משלאות לנו לטובה, וימצא את זוען במחרה, ויעלו היחס
יפה נחנה ואלקנה, ויפורו וירטו לעפרה DARUA, געריאות איתה ונהורא מעלייא, אל"ז

מחידושי רבותינו

פתרונות' לפרשת שליח לר' אחודה חידה! אות י"ד, ונמצאת בפסוק "יגדל" (במדבר י"ד, י) שם היא רבתי. מי בתמונה: טרם נפתרה!

מי בתמונה?

בין הפטורים נכונה יוגרל פוטס

ויקח קרכח, וזה יצהיר. ודרן ואברם, והנפש המתאותה והנפש הבחמית שביהם יוצר הרע מתעורר בכל איבריו רמ"ח שבאדם. ונראה לי אני החושק טעם במה שתרגם ויקח ואתפלג, ואין זה תרגומו כמו בשאר המקרים דבר אחר. ויקח קרכח, ונראה לי אני החושק טעם במה שתרגם ויקח ואתפלג, ואין זה תרגומו כמו בשאר המקרים אלא לשון הפלגה, שהפליג קרכח על דברי משה ו אמר, שיבחר לו או נבואה או כהונה או מלכות. וכן הוא אומר כי תשחרר עליינו גם השתרר לשון רבענות. ואמר חלוק לי חצי, שאבי ואביך אחיכים בני לוי. ותרגום ויחז' ופליג. אמר לו משה, לא כן, אלא אשר יבחר ה' הוא הקירוש. אחר כך עמד והפליג ועשה לו מחייב וכניס מאותים וחמשים אנשים וכינא במשה, ואמר, הלא ראייתם בן ערמים שלקח המלכות לו, ובחור לאחיו ובני כהונה, ועשה אותנו משרתים לו לשאת הכלים לו. ושמעו לו מאותים וחמשים איש, והלבין פניו משה ברבים, ולכך נידון באש הוא ואotton האנשים, כמו שאמרו חכ' זכרונם לב'ר, נוח לו לאדם שיפול לבבש האש ואיל' ילכין פניו חבריו ברבים, וכל המלבין פניו חבריו ברבים אין לו חלק לעולם הבא:

קרח בגימטריא ש"ח, רצח להומר שנפל לשואה עמוקה לגיהנום ונידון באש, וזה קרכח בגימטריא בהא"ש. וכן קרכח בגימטריא ביצהרו, שלשלט בו יצר הרע ונתן עין רעה במשה, וזה ישמע משה ויפול על פניו. וזה ויקח קרכח שלקחו יוצר הרע. קרכח בגימטריא ערב לבו, שנעשה יצרו ערב לו להפליא, וכן קרכח בגימטריא, ברע לו. קרכח נוטריקון קם ר'שע ח'נים, שעמד חינם על משה, וזה מה שנראה לי אני החושק, ומה' מענה לשון עד כאן:

דורש ניאות חיווק על שנוכר יוצר טוב ויוצר רע, שששה פסוקים במקרא אית' בהון עשר מלין מתרין תרין אתין, וסימנים, נת, ורחל, על כריסיא, פטורא דמלכא, על משתיא, ואלו הן. נח את שם את חם, כי גם זה לך בגין, כי יד על כס יהה, כי על בן לא בא אל, גם ליגם לך לא, וזה, כי אם רע לך. נאמר ביצר טוב שעשה עמו מלון קונו וככש עצמו מכל עבירות שבתורה ועשה לו נחת רוח עם בדרכם כדי להסיר אותו מתחמת כנפי השכינה, ואמר לו, מה לך היום ונתחם גופו בכנגד שם נח. חם כיוון שראה אותו יוצר הרע מיר נכנס עמו בדרכם כדי להסיר אותו מתחמת כנפי השכינה, ואמר לו, מה לך היום חוללה אין זה כי אם רע לך. אלא בא ונשתף אני ואתה בכל דבר, גם ליגם לך לא גם בן תיראי כי גם זה לך בגין, מהו אומר יוצר טוב אם אשמעו בדברי וזה האובי הוא מסיר אותו מתחמת כנפי השכינה. והוא שאמיר הפסוק, כי על בן לא בא אל שלוחן המלך, וזה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ואומר יוצר טוב בלבבו, מהו שאנצל מזה האויב, מפסיק בתורה הוא שאמי הפסוק כי ייד על כס יהה, ואחר כך מלחה לה בעמלק, וזה יוצר הרע, וזה מה שנזכר למעלה ותבהא עלי' ברכה.

ובקשותם גם כהונה, רצחה לומר שאתם אמורים שטבות העולם הזה יעקר ודריפת התאותות ואין שם לא דין ולא חשבון ולא העולם הבא ולא תחית המתים מיר וישמעו משה ויפול על פניו שכפדו בתקיית המתים, ויאמרו אליהם רב לכם שהשם רוצה לזכות אתכם על ידינו לנו עדן ולעלם הבא:

וידבר אל קרכח בקר וידע ע' את אשר לו (שם ט). אמר השכל הנ אצל, לייצר הרע וסייעתו האברים רמ"ח עם שתי הנפשות הנזוכרות, אמר לו עכשו כזו העולם שהוא עולם ההוויה וההפסד שאתם בותחים עליו לאכול ולשות ולהילך בתאות הגופניות ולא ידעתם בקר וידע ע' את אשר לו, וזה בוקרו של יום הדין שבוי היה אלה לחוי עולם אליו הצדיקים, ואלו להחרפות לדראון עולם, אלו הרשעים ואתם עשו מה שתחפזו ובאותו היום את אשר יבחר בו יקריב אליו ויתקימו דבורי, רב לכם בני לוי בני לוייה של גיהנום. המעת מכם אמר השכל לייצר הרע לא דידך שאתה לקיום המין שליח לגוף להחיוותו ולסעדו במأكل ומשתה ומurgeי כראוי לו אלא ובקשתם גם כהונה, שאמרת אליהם הם תכליות האדם ואין שם דין וחשבון. לבן אתה וכל עדתך הנועדים על ה' שכפרתם במה שייעד לעולם הבא, ואחרן מהו הוא, וזה יוצר טוב שכטוב איש מסכן וחכם מה כוחו מה גבורתו לפניכם אין לי משכн בגוף אלא אחר שלש עשרה שנה ויום אחד, ואתה ועדתך מיום הלידה לפתח חטאך רבעך, נמצאת גחול ממוני בשנים ובחיילות ייחיד ורבים הילכה כרבים, בהוראת שעה, ושוב פנה השכל באחלי ואולי אצל הנפש הבחמית שלא אליהם שם משרותים לייצר הרע. אמר לא לא לבא לפיס אוטו מלילך בעצתו של יוצר הרע ולא קיבלו עליהם לבא. הינו דכתיב וישלח משה לקרא לדתן ולאביבם, ויאמרו לא נעללה. אמרו לשכל, המעת כי העליתנו, רצחה לומר לא דידך שמנעת אותו מריבוי התאותות שאנו מהדרין לעצמנו, אלא בקשת עוד שתכח הגדולה לעצמן לילך אחר עיטה ונניה יוצר הרע. והינו כי העליתנו, ואתה מבקש להמיתנו במדבר שאמרת אם בקשנו נאכל חסרת עליינו מקצת והתרת לנו מנקצת. ואם בקשנו לשותות אמרת זה יין נסך ואסור, והתרת מקצת מה שנתעשר והופרש ממנו תרומות, ואם בקשנו משגאל, אמרת אלו עריות ואלו שנויות ואלו איסורי קדושה ואלו איסורי לאין, והתרת מקצת אחר קידושין וטהרת הנינה וזולתם. אם כן העיני האנשים הם תנקר לא נעללה מעת יוצר הרע. מיר חרה לשכל מادر הינו דכתיב (שם ט). ויר למשה מאד ויאמר אל ה', אל תפן אל מנהתם بما שטורחן בחוי שעה ומণיחין חוי עולם הבא, גלי' וידוע לפניך שארם פונה לשום דבר מצרכי האומה שהם פונים אחריהם, הינו דכתיב לא חמור אהד מכם נשאתי מכל הבוראים ואני מדריך אותן לא לדרך חיים. אחר שנתニアש השכל מיצר הרע וסייעתו אמר להן הכינו עצמכם ליום הדין אתם יוצר טוב ונראה דברי מי עומדיין. הינו דכתיב אתה וככל עדתך היו נכונים לפני' אתה והם ואחרן מחר, ואתה וחבריך התקשרו קשור אמי' בmittactem שעשיתם לעצמכם. חופר גומץ בו יפול, וקשרו, היא הקטורת, תרגום וקשרתם ותקטרינן. והמתנות כמו דעת אמר ומה תה לא פועל' און. ועוד יוצר הרע וסייעתו מכאן

לעלוי נטמת

מרדכי בן שלמה חסיד

בן עמי בן בנימין עוזרי, הנצעב"ה

לושק

תומר ישראל בן יעקב

ואודליה בת מנשה

לרפואת

יוסף בן משה דניין

בשכחה'

מהליכות רבותינו

בריך טעමך, לחוי

כתב מrn הגרי רצאבו שליט"א בשעה סי' קס"ד ט"ז בהלכות תלמוד תורה בויה": המנהג שהשואל את חברו והלה אין בידו להסביר, אבל הוא מבין שהשואל ידע את התשובה. עונה לו דרך ענה, 'בריך טעםך' או 'לחוי', להורות שהוא מוכן ומוזמן לשמעו ממנו. והוא השואל מגלה לו התשובה. עכ"ל. ומהנגן זה יסודתו בהדרי קודש ובכפי שכח שם בעני יצחק בזה"ל: הסגנון 'בריך טעםך' הנחוג בפרט כששואל ממנה טעם וסיבה לאיזה עניין, נראה שהוא בניו על פי הלשון שאמר דוד לאביגיל שמואל אי' כ"ה ל"ג, וברוך טעםך וברוכה אתה. והסגנון 'לחוי', נראה דזהו בעין שמצינו בברכת הדין שאומר סביר מרנן' ועונים 'לחוי'. ע"כ. ויעוין שם שהאריך להסביר שהוא 'הסכם' ושיהיה הרבר 'לחוי' ולא 'חו' להיפך.

ומהנגן זה לומר 'לחוי' הוא כבר נהוג מקדמת דנא וכמובא בתרגום על פסקוק (רות ג. י') אם ייאלך טוב גיאל, אם יפרק גברא דחו' ליה למפרקך מדוריתא הרי טב ויפורק לחוי'. ע"כ. ואשרינו שבעדתינו הקדומה נשתרמו מנהגים קדומים ויפים אלו, ואשרי המחזק בשורש חזק רענן וטוב.

"כסא דנחמתה"

נסגר קמי דידינו היקיר
ה"ה לירון מזור הי"ו
ולכל בינו בחסתלות אביכ
המשפחה

צבי מ' שלמה ז"ל

איש ישרא וויא אלדי'ם,
שהזודך ביסירום

דור ישרים קיים, החומכים בתשב"ר
השומרים מסורת בת אלי שנים

תעמדו לו זכותו הרבהה,
ובגן עדן לנפשו תהיה מנוחה

את בינו ובני ביתו המכ"ה ינוח,
ובתוך אכלי עיון עליהם יוחם

לימוד תשכ"ר השמה זוקף לכנותו,
והיה עילוי דחול מאיד לנשטע

מאכחים זוזיו את סב המשחה
תמלת מחות תלמוד תורה
עטרות חיש' ומל כתלים

ויצר טוב לבדו מכאן, הדא הוא דכתיב אתה ואחרון איש מחתתו. מיד ועמדו פתח האוהל ומשה ואחרון, עורכים מלחמה זה עם זה מי נוצח לפני מלך מלכי המלכים בעתיר. ועתיד להקhill עליהם יציר הרע וסיעתו באוטו היום, הינו דכתיב ויקח עליהם קרח. וירא כבוד ה' אל כל העדה בשעת דין וחשבון, ואמר השם יתברך לשכל הנ אצל וליצור הטוב, הבדלו עצמכם מיצר הרע וסיעתו, הדא הוא דכתיב (ט, כא) וידבר ה' אל משה ואל אהרן הבדלו מותך העדה. אלל בנינים שבו שוקלים והולכים לעתים אחר שרירותם לבם ועתה חזרו בתשובה. מיד השכל ויציר טוב משתתחים על הנפשות אשר היו שם, הינו דכתיב ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלוד' הרוחות, אם יציר רע וסיעתו עשו רושם מקצת הבוראים מה תקצוף על הכל. מיד אומר השם לשכל הנ אצל הרומו במשה, דבר אל כל העדה לאמר העלו משביב אותם הבינוים, יסתלקו מاقل הרשעים ויעבר מלכם לפניהם, זה יציר הרע שפנו אחורי קרח ודתן ואבירם הנפשות הנזכרות מיד השכל חזר ומספרים לנפשות הנזכרות أولי יודו על מעשיהם ויכר עם הצדיקים ולא רצוי הינו דכתיב ויקם משה יילך אל דtan ואבירם מיד אומר לאוthon החסדים להסתלק מاقل הרשעים מכל וכל ואין להם חורה עוד, הינו דכתיב סורו נא מעל אלהי האנשים הרשעים האלה ואל תעגו, משום טומאה ושמעין השכל ויציר טוב ומתרחקין מהם ורואים בדין באשה של גליהן הדא הוא דכתיב ואיש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתאים איש, רמז לסייעו של יציר הרע כמו דאי אמר ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי, יציר הרע וכוחותיו והנפשות הנזכרות נבלעים בשאול כענין שנאמר תפתח הארץ את פיה ותבלע אותם, ושוב לא ימצא יציר הרע בעולם כמו דאית אמר בלע המות לנצח, וכן הוא אומר ואת הצפוני ארחיק מעלייכם אמן בן כי הי רצון:

(צדיה לדרכ' למחרוי אלצ'הרי ציל)

שירה בת נח בשכחע'

בדרכיהם אתה לך....

אין עוד מלבדו (ח"א)

מעשה שהיה חסיד אחד, היה עני בביתו, ולא היה לו بما להשתכר. והיה מתעסק בזבל להוליכו מהאשפוז אל השדורות, והיה מתפרנס שכיר יום ודי לו שמספיק מזונו בדוחק. וירבו הימים, והוא מתפרנס בדוחק, ותקצר נשפו למות.

ויהי היום היה מובל באשפה, ולפניו מריא וחצינה, בלשון ערבי מפרש ומגפה, והנה לפני גבושיםית של זבל. הכה אותה בברזל בכח, והן היא הייתה אגן, ונשתברה לשתיים, והיה בתוכה כמו קופסה. והיה בתוכה גומה קטנה ובה מעט מים, ועשה קטן, ותוך הקופסה גסל. ויש שם תולעת קטנה, אוכלת מההעשב ושותה ממים.

תמה האיש על מעשה ה' ונפלאותיו, ועווזו ונוראותיו. אמר, רבון העולם, איך נזת את התולעת בתוך האבן, איך לא תזון אותו ותחום עליו כמו שחשת על התולעת, ליתן לה עשב לאכול ומים לשחות. העבודה, ומהוים והלאה לא לעבוד ולא אובל, דמי שzon את התולעת לתוך האבן בלי גייעה, יzion אותה לתוכי בלי גייעה. אם ירצה להחיות אותה על האדמה, יעשה רצוני, ואם לאו, טוב מותי מהי.

הלך את הבית, וגזר על עצמו שלא יעבד עוד. אמר, וכי דוד המלך עליו השלום מדבר שוא וכזוב, שאמר בטח בה' ועשה טוב, שכן ארץ ורעה אמונה. ועוד אמר, השליך על ה' יហבך והוא יכלכלך, לא יתן לעלם מות לצידך. ישב לו בבית. אמרה לו אשתו, למה לא תאלך לעבוד. אמר לה, כבר נשבעתי שלא אוכל לילך כלל, דמי שzon את התולעת בלא גייעה יzion אותה בלי גייעה. אמרה אשתו,CMDROMה לך שאתה שוטה. וכי יש אדם שמתפרנס בלא גייעה, אדם לעמל יולד. אמר, כבר נשבעתי. ישבו שני ימים בלא מאכל, אבל עוסק בתורה יומם ולילה.

המשך איה בלא בשבועה הבא

תפארת בני

חוגגים סיומי כמה וככמה מסכתות משייות

לעלוי נשמת חיים בן יהיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעד בשראי ז"ל, יוסף בן יהיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דוד טביב ז"ל,
יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

הרבי יהיא בן חום קיפי זצ"ל נולד בעיר חימה בשנת תרס"א. קיבל תורה מאביו שהיה רב העיר. הוסמך ע"י ב"ד צנעה. נתמנה לרב העיר חימה לאחר פטירת אביו. עלה ארצה בעלי הגדרולה, והתיישב במושב נוחם. הוסמך שוב ע"י הרבנים הראשיים הרב עוזיאל והרב הרצוג נתמנה לרב אורי של המושבים בסביבתו. נפטר י' חשוון תשמ"ז. תנצ"ה.

התודה... ו הברכה...

להורה היקר והנפלא, אשר עוט מהווע ומאען למען תשבר', יודוי רב לו להיות אהיסמך וראיון לכל דער שבקדושה,
ה"ה אורי עוז ערי היי
י"ה ר' שיזעה לכל מודה טובה,
ולשחת בת השאותה, ויראה כל צעאו עוליים במעלות התורה
והיראה, מגודלי הדור הבא, אין פרץ ואין יצעת כלל גני עלה, עם בריאותו איתה ונחרוא מעלייא,
אריותו ימייא, ושניא וילרו וירען
כלליא, אל"יד

הערות, האורות ותשובות להזות
נינתן לשולח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

תלמיד מכינה כי אשר היו צריכים לחגוג השנה מסיבת סיור ברכ פאר והזר, עקב המכוב נמנע הדבר. ע"כ זכו לקבל את הסיור במעמד מרים ומרגש אשר התקיים בכית מרן ישא המוסדות הנאוון הנדול רב יצחק רצאי שיליט"א, כאשר כל תלמיד ותלמיד יוגש לקבל את הסיור מידו של מרן שליט"א עם מכואט (אצבע) וכרכת הרב.

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון
משרד הבריאות?

תשובה: ציריך להקפיד, משום שנאמר ונשמרתם מעד לנפשותיכם, ולא בಗלל משרד הבריאות. וחייב שמשרבבים את שם בכל עת ובכל מקום, שאו נראה לדבirs כאילו זה ביגל שלטון הערב ר'ב, ולא היא. לא נזכרו להזכרים, אלא ביגל שלפי המציאות אצלם מצטרפות ונאספות כל הידועות בנושא, ולא רק מארה"ק אלא מכל רוחבי העולם, והם מיליא החידדים שיכולים לברר האמת וכו'. אפשר להנתnxם שיש בו גם קצת טוב, כי במידס לאכוף את המזולים, מעין מה שאח"ל היה מתפלל בשולמו של מלכות שלמלא מורה וכו'. בעזה"ר אף שהמגפה נחלשה, היא חוותה וחולכת ומתגברת רח"ל.

בז האם גם בתפילה העמידה יש להקפיד על כך. כי יש שטוננים שהלא העומד לפני מלך מסיר המסווה מעל פניו שאין זה מן הכבדו הרואין, אם אין חשש. וא"כ גם בתפילה עמידה שהיא תפילה לחש ואין חשש שניתו שהוא מיפוי, חייב להסיר המסכה?

תשובה: בכל זאת יש עדין חשש שניתנו או ריסיס רוק לחפצים שבביבתו, ועלול שייגעו בהם אחרים סמווק לאחר מכן.

ג' האם יכולים הגברים למנוע מי שאינו חובש מסכה מלהתפלל בבית הכנסת גם אם ע"י כך יצטרך להתפלל ביחסות?

תשובה: כן, בפרט כשיש שם זקנים או הנוגעים באיזו מחלת, ה' ישרנו.
(התשובות נמסרו ע"י הרב שליח גאליל ה'י)

לוז"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לוז"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה